

عنوان مقاله:

جایگاه توسعه پایدار در منطق معماری بومی سیستان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

امین قادری - دانشجو کارشناسی ارشد، گروه مهندسی معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

امین قادری - استادیار گروه مهندسی معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

خلاصه مقاله:

با پایان جنگ جهانی دوم، شکل گیری کشور های جدید، جوامع را با این سوال انسانی مواجه ساخت که چرا بعضی از مردم جهان در فقر و گرسنگی مطلق به سر میبرند و بعضی در رفاه کامل. از همین رو دوران اندیشه ها و نظریه های توسعه‌دهنده جهان شکل گرفت پس در واقع نظریات بعد از نظریات توسعه اقتصادی متولد گردید. در قالب معیارهای توسعه دمو موضوع مهم اقتصاد و زیست محیطی با هم مطرح می شوند در حالیکه این دو در تقابل با یکدیگر زیرا همچنانکه رشداتفاق می افتد منابع مصرف می شود استفاده بی رویه از منابع منجر به مسایل مختلف از جمله آلودگی هوا، آب و خاکمی گردد بنابراین با رشد اقتصادی محیط زیست آلوده می شود. یکی از مهمترین عوامل آلوده کننده محیط زیست در جهان به ویژه ایران، مصرف انرژی های فسیلی در فضاهای مسکونی است. این مسیله باعث سرایت مفاهیم توسعه پایدار بهمعماری و شهرسازی شده و معماران و شهرسازان را ملزم به رعایت اصول و قواعد خاصی در زمینه ساخت و ساز می کند. نتایج مطالعات ثابت می نماید تدابیر به کار رفته در معماری بومی منطقه سیستان ضمن توجه به مسایل زیبا شناختی و حفظ محیط زیست، پاسخگوی نیازهای اقلیمی منطقه نیز بوده و فنون و قواعد به کار رفته در این معماری، بسیاری از مفاهیم نوین در عرصه معماری پایدار را به وضوح در خود دارد. در این مقاله با تبیین مبانی توسعه پایدار در معماری به بررسی این مفاهیم در معماری بومی سیستان پرداخته و بر ایناساس راهکارهایی جهت معماری معاصر منطقه از منظر توسعه پایدار ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، معماری پایداری، معماری بومی، سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662038>

